

CHIA SẺ THÁI THƯỢNG CẢM ỨNG THIÊN GIẢNG GIẢI

Chủ giảng: Hòa thượng Tịnh Không

Người chia sẻ: Vô Danh cư sĩ

Để các bạn tiện theo dõi phần nào là phần của hòa thượng giảng, phần nào là phần chia sẻ thêm của Vô Danh cư sĩ, chúng tôi chia ra thành hai loại:

Giọng nam là lời hòa thượng giảng

Giọng nữ là chia sẻ thêm của Vô Danh cư sĩ.

Trong những chia sẻ thêm của Vô Danh cư sĩ phần lớn đều là những lời trích từ kinh Phật, luận của các vị Bồ tát, lời giảng của tổ sư đại đức xưa và HT Tịnh Không, hoàn toàn không dám tự ý nói ra.

Kính mong các bạn thông cảm.

Bài thứ ba.

Kính chào các bạn đồng học!

Hôm nay chúng ta sẽ chia sẻ đến một bài rất quan trọng. Đó là cách hành trì Thái Thượng Cảm Ứng Thiên như thế nào cho hiệu quả. Từ bài 2 chúng ta đã đưa ra rất nhiều ví dụ đọc, tụng, thọ, trì, vì người diễn nói Thái Thượng Cảm Ứng Thiên thì được phước. Như vậy có thể mình chứng rằng đây là một cuốn sách rất thù thắng. Nhưng tại sao nhiều người tụng Thái Thượng Cảm Ứng Thiên đã nhiều năm mà vẫn không đạt được kết quả gì? Họ thì vẫn cứ đến và phước thì chẳng thấy đâu.

Cho nên bây giờ chúng ta sẽ chia sẻ đến cách hành trì Thái Thượng Cảm Ứng Thiên. Trong cái phần hành trì này tôi sẽ chia ra làm hai mục. Mục thứ nhất là nói về lý; Mục thứ hai là nói về sự.

Trước tiên nói về lý đã ạ.

Sách Định Cát Lục có chép: bạn muốn hành trì được thiên sách này một cách hiệu quả thì bạn phải làm được 6 điều sau đây:

Điều thứ nhất là bạn phải phát khởi lòng tin. Cái phát khởi lòng tin này tại sao lại nói là không phải bạn phải tin, mà lại nói là bạn phải đẩy khởi lòng tin. Bởi vì tin Phật, Bồ tát, tin cổ thánh tiên hiền khó lắm.

Hòa thượng kể rằng là năm hòa thượng 30 tuổi, hòa thượng lúc ấy đã xuất gia thì thấy hai vị hòa thượng tầm bốn, năm mươi tuổi ngồi nói chuyện với nhau, nói chuyện với nhau câu gì? Bảo “ông có tin nhân quả mà Phật giảng không?” Hòa thượng ngạc nhiên, sững sốt vì họ chính là những pháp sư đi giảng nhân quả cho người mà cuối cùng họ không tin.

Điều ấy vẫn chưa có gì đáng ngạc nhiên. Hòa thượng đi xuất gia 7 năm trời, khi quay trở lại gặp lão cư sĩ Lý Bình Nam, thì lão cư sĩ chỉ thẳng vào mặt mà nói rằng:

- Ông phải tin Phật!

Hòa thượng ngẩn người ra. Không hiểu tại sao thầy mình lại nói như thế, thì lão cư sĩ mới nói rằng:

- Tin Phật khó lắm. Có những người tám, chín mươi tuổi, pháp sư cả đời đi giảng kinh nói pháp mà vẫn không tin Phật, không tin nhân quả.

Lúc đầu nói thật với bạn, tôi nghe như một cái câu chuyện thoáng qua tai. Nhưng cách đây mấy năm bắt đầu ốm, tôi mới nghĩ là “tại sao tôi niệm Phật như thế, tôi chia sẻ pháp với các bạn như thế, rồi tôi cũng làm thiện như thế, mà tôi lặn đùng ra tôi ốm”. **Xong tôi lại tự bào chữa với mình rằng** là đến Đức Phật Thích Ca Mâu Ni mà còn không tránh khỏi nghiệp. Nhưng về sau bắt đầu tôi lắng lòng trở lại, tôi soi vào tận trong tiềm thức sâu xa của mình thì tôi phát hiện ra một điều, tôi không có lòng tin, hay không đủ lòng tin.

Đến lúc ấy tôi mới nhớ lại câu chuyện Hòa thượng kể về lão cư sĩ Lý Bình Nam đã nói rằng “Rất nhiều vị pháp sư giảng kinh nói pháp cho người như hoa trời rơi rụng. Vậy mà tám, chín mươi tuổi vẫn không đủ lòng tin”.

Cho nên cái câu đầu tiên nói là bạn phải đẩy khởi lòng tin, một niệm tín là một niệm thiện căn, mà hai niệm tín là hai niệm thiện căn. Điều đấy chứng tỏ không phải yêu cầu bạn phải tin 100% ngay lập tức. Không ai làm được điều đấy. Mà cứ một niệm khởi lên là một niệm thiện căn. Bắt đầu tôi mới nghĩ là vậy người ta làm được thì mình phải làm được.

Phật dạy: lòng tin có tín tự và tín tha. **Tín tự là phải tin (bị sít) mình làm được**, người ta làm được, người ta chuyển được mệnh, mình cũng phải làm được, rồi mình cũng phải đắc quả vị được. Vì Phật, Bồ Tát ngày trước cũng là phàm phu như chúng ta mà thôi. Tin vào mình. Đấy, chỗ này là Phật pháp là khác với các đạo khác, các đạo khác thì dạy bạn hướng ra ngoài có một chủ tử, bạn cứ tha hồ bạn lễ lạy đấy để bạn xin xỏ đủ thứ. Tức là bạn tin vào những cái gì thuộc bên ngoài. Nhưng trong Phật pháp thì không dạy như thế. **Tin mình nhất định sẽ làm được.**

Tín tha có nghĩa là tin Phật, Bồ Tát, tin cổ Thánh tiên Hiền, tin rằng các Ngài nói thật, và tin rằng bộ kinh này nếu như thực hiện thì nhất định sẽ là “phước đến, họa đi”

Thế cho nên cái đẩy khởi lòng tin ấy bạn phải hiểu là vô cùng khó, khó được lắm. Nếu như bạn được một niệm tín, thì đấy là một niệm thiện căn, hai niệm tín thì là hai niệm thiện căn, mà nhiều, nhiều càng ngày càng nhiều cái niệm tín ấy lên thì cái thiện căn của bạn nó ngày càng dày lên thì lúc ý hăng hy vọng.

Hòa thượng bảo là nhiều bạn nói là:

- Ui dôi ôi, tôi tin Phật, Bồ Tát. Tôi tin tuyệt đối luôn.

Hòa Thượng bảo đấy là giả. Vậy thì cái gì là thước đo của lòng tin? Những điều Phật, Bồ tát, cổ Thánh tiên hiền dạy bạn phải làm cho bằng được. Bạn làm được một phần tức là lòng tin với Phật với Bồ

Tát một phần, bạn làm được cả 100 phần tức là lòng tin của bạn với Phật, với Bồ tát 100 phần, thì bạn ‘liễu sinh tử thoát luân hồi’ bạn thành Phật thành Bồ tát ạ. Còn nếu như Phật, Bồ tát, cổ Thánh tiên Hiền dạy, bạn không làm được điều gì thì tức là bạn không tin, có lẽ nào bạn tin mà lại không làm.

Bạn có biết Hòa Thượng giảng là làm thế nào để bạn tăng trưởng lòng tin không? Phải nghe kinh, nghe pháp cho nhiều. Bởi vì chúng ta đều không tin. Tôi chia sẻ với các bạn, các bạn có chẳng chỉ là nghe hay hay một chút chứ tôi tin rằng chưa ai phát được lòng tin. Hôm nay các bạn đến đây, tức là các bạn cũng đã có lòng tin. Trời mưa, trời gió hay trời nắng to, các bạn vẫn cứ từ nhà đến đây. Như thế đủ hiểu là các bạn đã có lòng tin, không thì các bạn mất thời gian làm gì ạ. Nhưng cái lòng tin này chưa thật sâu. Còn nếu bạn không có lòng tin, đương nhiên bạn sẽ không đến đây. Cho nên một tuần các bạn đến đây một buổi là khởi lên một cái tín tâm một chút, đừng vì 6 ngày còn lại gọi là cơm áo, gạo tiền nó lôi đi lại quên mất. Vậy thì hãy cố gắng đi, sáng nào cũng tụng Thái Thượng Cảm Ứng Thiên đi.

Cổ đức có câu “*Tín vi đạo nguyên công đức mẫu*”- nghĩa là lòng tin là khởi đầu của đạo, là mẹ của tất cả công đức.

Bây giờ chúng ta sẽ chia sẻ tiếp đến điều thứ hai. Điều thứ hai là gì ạ? Là phải siêng tu.

Siêng tu tức là gì? Là bạn hàng ngày phải rất chịu khó. Đây là nói số lượng để tích thiện, thì dần dần cái kho thiện ấy của bạn sẽ đầy lên. Bạn từ vô lượng kiếp tới nay tạo các nghiệp thiện ác lẫn lộn nhiều lắm, nhưng ác là nhiều. Đấy ạ, trong Thái thượng Cảm Ứng Thiên nói có 27 điều thiện, còn những 170 điều ác cơ mà. Thế cho nên nếu như bạn tạo được thiện thật nhiều, thì cái nghiệp báo thiện hay còn gọi là cái lực của việc thiện nó lớn, nó sẽ kéo những cái nhân thiện của bạn ra trước, thì bạn sẽ được quả báo tốt đẹp. Còn nếu như bạn không siêng tu thì lẽ đương nhiên là làm ác nhiều, thì cái nghiệp lực của ác ấy nó lớn hơn nghiệp lực thiện, nó lại kéo các cái nhân của quả báo ác ra trước, thì bạn sẽ gặp họa. Cho nên bạn hàng ngày phải cần mãi tích thiện để cho cái kho thiện của bạn nó đầy lên.

Trước đây tôi đã nói với bạn về các cách tích thiện như thế nào rồi đấy ạ. Bây giờ tôi xin nhắc qua lại một chút ạ:

Một là gặp bất kỳ một việc thiện nào bạn cũng đều nỗ lực làm, không chọn lựa thì đây chính gọi là ‘kiến tha lâu cũng đầy tổ’.

Thứ hai là bạn hi sinh, phụng hiến, bố thí cúng dường cho những người chân tu trước, thì cái phước báo của bạn rất là lớn. Còn nếu như mà bạn bố thí cúng dường nhằm địa chỉ, thì cũng như là cái hạt giống của bạn gieo vào đá, sỏi, xi măng thì đến bao giờ mới có thể nảy thành cây đây ạ. Câu chuyện về cúng dường người thực sự tu hành có nói đến câu chuyện của tôn giả Ca Nặc Ca. Trong vô lượng kiếp trước ngài đã từng cúng dường cho một vị Bích Chi Phật một bát cơm. Đó là ngài gặp được người chân thật tu hành khi vị này ra ngoài để khát thực. Ông đã dùng tâm chân thành cung kính mà cúng dường một bát cơm này. Phật nói ông 90 ức kiếp không bị quả báo bần cùng.

Thứ ba, tức là cái việc bạn làm thiện đấy, nội tài hay ngoại tài đấy (nội tài là sức lực, ngoại tài là tài sản), nó sẽ tỷ lệ với cái nội tài và ngoại tài bạn có. Ví dụ bạn có một vạn đồng, bạn cúng dường năm nghìn tức là năm mươi phần trăm; nhưng nếu như bạn chỉ có một đồng thôi, bạn cúng dường hết, thì tỉ lệ bạn cúng dường là 100%, thì phước báu của bạn rất lớn.

Trong các câu chuyện Phật pháp có nói về một cô gái nghèo, cô ta chỉ có hai đồng tiền thôi. Nhưng mà cô ta cúng dường hết cho chùa thì cuối cùng quả báo của cô ngay kiếp ấy là được trở thành hoàng hậu. Về sau khi cô ấy trở thành hoàng hậu rồi, cô quay trở lại cái chùa đấy, cô mang theo mấy xe vàng bạc, lụa là gấm vóc đến để cúng dường cho chùa. Nhưng lúc này vị sư trụ trì không ra, mà cho đệ tử của mình ra nhận, rồi hồi hướng cho cô. Cô mới hỏi là “ngày xưa tôi chỉ có 2 đồng thôi thì đích thân sư trụ trì ra nhận và làm lễ hồi hướng cho tôi. Sao bây giờ tôi mang nhiều thế, thì lại sư trụ trì không ra?”. Bởi vì sao ạ? Bởi vì cái tâm của cô không còn được chân thành như lúc cô chỉ có hai đồng, đó ạ.

Cổ nhân mới có câu “*Chung thân vi thiện, thiện dư bất túc; nhất nhật hành ác, ác tự hữu dư*” có nghĩa là gì ạ? Cả đời làm việc lành mà còn lo chưa đủ; một ngày làm ác thì việc ác ấy đã quá nhiều, dư

thừa rồi. Cho nên nói đi rồi nói lại là bạn phải siêng tu phước. Ba điều bạn nhé: Một là việc thiện phải cố gắng làm dù nhỏ, dù to thì ‘kiến tha lâu đầy tổ’; Hai là phải xem người nào chân thật tu hành để bố thí cúng dường; Và ba là tài sản bố thí cúng dường thì phước báo sẽ tỷ lệ với phần tài sản bố thí cúng dường đó.

Điều thứ ba là phải coi trọng dưỡng tâm.

Phật có giảng ‘**Vạn pháp duy tâm tạo**’ nghĩa là tất cả các pháp đều do tâm tưởng mà sinh ra. Còn Lục Tổ Huệ Năng thì có nói “**nhất thiết phước điền bất ly phương thôn**” (có nghĩa là tất cả các ruộng phước không rời khỏi tâm địa con người). Tại sao lại như vậy? Chúng ta sẽ có hẳn một bài nói về vấn đề này.

Trong Cảm Ứng Thiên Vựng Biên có đưa ra hai ví dụ:

Thứ nhất là nói về Khổng Tử, ông là áo vải, chưa thi thố được kế sách nào, nói suông, há có thực hiện được gì đâu, bởi vì kết cục thì cả đời cũng chỉ làm được đến một cái chức quan bé tí ở nước Lỗ, rồi cuối cùng cũng không làm nữa. Nhưng mà riêng cái tấm lòng ấp ủ, một lòng yêu già, thương trẻ, siêng gắng, khẩn thiết đến chết. Rút cuộc, so lường công đức của ông với những người làm vua thì công đức của ông lớn hơn nhiều, thì ngài được tôn thờ là vị thầy của muôn đời, gọi là Chí Thánh tiên sư.

Ví dụ thứ hai có nói về vua Nghiêu, vua Thuấn và vua Vũ. Vua Nghiêu thì đi ra đường thấy quân lính bắt một người, hỏi:

- Anh ta bị tội gì?

Bảo là:

- Thưa, tội ăn trộm ạ.

Vua Nghiêu mới hỏi rằng:

- Vì sao ngươi lại đi ăn trộm?

Bảo:

- Vì tôi đói quá.

Vua mới quay ra bảo quân lính rằng:

- Hãy bắt lấy ta, bởi vì ta trị nước không nghiêm, cho nên dân khổ.

Dân khỏi bị lênh đênh vì nạn lụt, dân khỏi bị đói mới sống yên. Vì thế các vị ấy có công đức mênh mông, cho nên các vị ấy mới làm vua. Bạn phải nhớ rằng vua Nghiêu truyền ngôi cho vua Thuấn. Vua Thuấn lại truyền ngôi cho vua Vũ, và vua Thuấn thì không phải là con đẻ của vua Nghiêu, mà vua Vũ thì lại cũng không phải là con đẻ của vua Thuấn. Mà vì các ngài ấy có tấm lòng hay cái tâm rộng lớn như thế, nên phước báo của các ngài ấy là làm vua.

Hòa thượng có giảng rằng: Bạn muốn làm trưởng phòng hả? Được, tâm bạn phải bao dung hết cả mấy chục nhân viên của cái phòng đấy. Bạn muốn làm tổng giám đốc hả? Được, nhưng tâm bạn phải bao trùm được cả hàng chục nghìn nhân viên của cái tổng công ty đấy. Bạn muốn làm Phật, Bồ Tát hả? Cũng được, nhưng mà tâm bạn phải trùm khắp hư không lượng khắp pháp giới như cát sông Hằng, gọi là ‘Tâm bao thái hư, lượng khắp pháp giới’.

Cho nên đây là điều rất quan trọng, phải Dưỡng tâm.

Điều thứ tư là phải Kiên trì vĩnh hằng.

Nếu như cái điều thứ hai phải siêng tu là nói về số lượng bạn làm thiện, thì điều thứ tư này kiên trì vĩnh hằng là nói về thời gian. Thời gian bạn phải hết sức kiên trì và rất là lâu dài. Có những người họ xác định tu kiếp này không xong thì đến kiếp khác cơ mà. Nhưng mà bạn đừng cho là như thế rồi cứ ung dung nhé. Bởi vì hòa thượng có bảo: Nếu kiếp này bạn không thoát thì chắc chắn kiếp sau bạn sẽ đọa địa ngục. Vì sao biết ă? Vì bạn phải làm được ít nhất 70% của thập thiện nghiệp đạo: không sát sinh, không trộm cướp, không tà dâm, không nói dối, không nói thêu dệt, không nói lưỡi hai chiều, không nói lời xấu ác, không tham, không sân, không si thì bạn mới có thể được quay trở lại cõi người, bạn có làm được không ă? Nếu không làm được, thì tức là tam ác đạo mở rộng, rồi vô lượng kiếp ở địa ngục,

sau đó mới lại được đi ra, biết đến bao giờ mới gặp được Phật pháp đây?

Nhưng mà chúng ta may quá lại gặp được pháp môn Tịnh độ, nên chỉ cần bạn qua được cái nền tảng tu hành đoạn ác tu thiện thì bạn niệm Phật chắc chắn sẽ được vãng sinh.

Trong kinh Lăng Nghiêm Phật có dạy rằng ‘nếu tội nghiệp của chúng ta mà có hình có tướng (tức là gọi có thể tích đầy ọ), thì hư không này không có chỗ chứa’. Bởi vì từ vô lượng kiếp đến giờ ta đã tích tụ không biết bao nhiêu là tội nghiệp vào rồi. Bạn cứ thử nghĩ mà xem nhé. Phật giảng là một cái khủy móng tay gọi là một đàn chỉ đầy ọ, thì có 60 cái sát na, mà một sát na thì bằng 0,013 giây, nhưng một sát na thì lại có 900 cái sinh diệt. Như vậy một giây có thể đến hơn 900.000 cái sinh diệt. Bạn thấy có kinh khủng không? Thế thì ngày ngày, tháng tháng, giờ giờ, phút phút, giây giây, sát na, sát na bạn đều tạo nghiệp bắt đầu từ ý cả. Vậy thì làm gì mà chẳng nói hư không không có chỗ chứa. Chính vì vậy, bây giờ bạn đã gặp đạo thì bạn phải hết sức kiên trì, vĩnh hằng để tu, dần dần rồi bạn sẽ chuyển được nghiệp, như trong điều cuối cùng của Thái Thượng Cảm ứng Thiên đã dạy: ‘người thiện thì nói điều thiện, xem điều thiện và làm điều thiện, mỗi ngày làm ba điều thiện thì ba năm trời ban phúc cho’ cơ mà.

Điều thứ năm là phải coi trọng lưu truyền: Chỗ nào có kinh sách, đây chính là thiện duyên. Còn nếu như bạn giấu kín chẳng truyền thì ắt bị trời giáng tai ương.

Theo như Công Quả Cách có giảng rằng ‘truyền thiện thư cho một người sẽ được 10 điều thiện, truyền cho mười người sẽ là được trăm điều thiện, và truyền cho bậc đại quý nhân, đại hào kiệt, người có thể lực lớn sẽ là cả ngàn điều thiện.

Vì sao đối với người đại quý nhân và đại hào kiệt lại được cả ngàn điều thiện ọ? Bởi vì những phần tử trí thức và những người gọi là làm quan lại thì họ có khả năng xoay chuyển tình thế đại cục của toàn bộ quốc gia? Khi xưa mọi người đều muốn thi đỗ đạt công danh để làm quan. Làm quan không phải như chúng ta bây giờ là để danh văn lợi dưỡng thật nhiều, không phải, mà mục đích của họ là làm quan để họ tu thiện, tu phước cho nhanh. Bởi vì một cái chính sách

mà họ ban hành ra thì có thể lợi lạc cho đến hàng ngàn, hàng vạn, thậm chí là hàng triệu người. Ngài Viên Liễu Phàm chỉ giảm thuế cho một cái huyện đấy thôi. Vậy mà một cái việc đấy của ngài đã bằng cả 10.000 điều thiện rồi.

Tiếp tục ạ, in lại để lưu truyền phát rộng rãi không ngần ngại sẽ là một vạn điều thiện;

Tiếp tục: Luôn luôn xưng nói, luôn luôn nhắc nhở dẫu là kẻ nông dân, nữ nhân trong trốn khuê phòng hay mục đồng trẻ nhỏ chốn làng quê, không kẻ nào chẳng biến đổi, sẽ là thiện duyên vô biên mà phước duyên cũng vô biên vậy.

Xưa kia Tôn Chân Nhân in Thiên Kim Phương để phổ biến rộng khắp. Sách in xong thì ngài thành tiên. Đức hạnh do công bố điều thiện há có số lượng ư?

Vâng ạ, bây giờ chúng ta sẽ đến điều cuối cùng là điều thứ sáu phải nguyện bổ sung và phát huy.

Bạn phải nhớ rằng những câu chuyện xưa thì ở Cảm Ứng Thiên Vựng Biên rất nhiều, nhưng đều là những câu chuyện từ cổ xưa cả. Thế bây giờ mang để nói với cái thời hiện đại này, cái thời @, thời công nghệ AI, công nghệ thông tin này thì rất là khó lấy được lòng tin của mọi người, mà mọi người đều cho là đây là những câu chuyện cổ tích thần tiên thôi, cho nên bạn phải nguyện bổ sung và phát huy.

Tôi kể cho các bạn nghe một câu chuyện, tiêu đề của câu chuyện là “Nuôi con riêng của chị dâu - 14 năm sau được biệt thự to nhất làng”. Câu chuyện như sau:

Ông Lý Xuân Quang 56 tuổi, người Trung Quốc sinh ra trong một gia đình có bốn anh em, trên ông ta là có một người anh trai và sau là có hai cô em gái. Đến khi ông ta lấy vợ và sinh được hai người con gái, còn người anh thì lúc ấy bắt đầu mới xây dựng gia đình. Nhưng mà người vợ của người anh ấy (tức là người chị dâu) thì lại là một người phụ nữ đã có một đời chồng và một đứa con gái nhỏ riêng. Một hôm, hai vợ chồng người anh ấy đeo nhau đi khám bệnh thì trên

đường về thì bị tai nạn giao thông chết cả hai. Còn mỗi một đứa con gái nhỏ bơ vơ. Ông Xuân Quang quyết định mang về nuôi.

Lúc ấy bố mẹ ông ấy bảo:

- Mà buồn cười, nó có phải là con của anh mà đâu, nó là con riêng của người ta. Thế bây giờ mà mang về nuôi, máu mủ ruột rà gì mà mà nuôi?

Nhưng mà ông không nghe. Thế đến khi ông cho cái đứa con gái này đi học thêm cùng với hai đứa con gái nhà ông thì vợ ông lại kêu:

- Nhà mình đã túng thiếu như thế rồi, hai đứa nuôi ăn học còn chả đủ, bây giờ lại còn thêm đứa con riêng của chị dâu này nữa. Thế bây giờ ông bỏ tiền ra cho nó học hành, nhờ nó lớn lên rồi ít nữa bố nó đòi về thì sao?

Nhưng ông vẫn nhất quyết cho đi học.

Thế thì cuối cùng là thi đại học thì hai đứa con gái của ông này không đỗ đại học, nhưng mà đứa con gái riêng của chị dâu thì lại đỗ vào một cái đại học rất danh tiếng. Nó học đại học thì nó thường xuyên là nó về thăm bố mẹ nuôi, rất có hiếu. Đến khi ra trường nó được sắp xếp vào một cái công ty có danh tiếng thuộc loại nhất của Trung Quốc. Lương nó rất cao, thế thì tháng nào nó cũng tích tiền nó gửi về cho bố mẹ nuôi. Xong đến một ngày, tức là 14 năm sau, thì nó cùng với lại hai em quyết định là xây cho bố mẹ một căn nhà. Lúc đầu ông nghĩ là chắc chúng nó cũng xây cho mình một căn nhà nhưng không ngờ rằng ba chị em nó bảo nhau thì xây cho hai vợ chồng ông một cái căn biệt thự to nhất làng.

Vậy thì nếu soi vào Thái Thượng Cảm Ứng Thiên thì ông đã thực hiện được điều gì mà ông lại được phước lớn như thế ạ? Đây chính là điều *“thương xót, cứu giúp cô nhi và quả phụ”*, đó. Đây là chuyện đời nay vì nói thì nó rất dễ vào với các bạn và rất nhiều người hiểu chuyện.

Vâng ạ, đây là sáu điều mà sách Dịch Cát Lục chép, tôi xin nhắc lại:

Điều thứ nhất phải dấy khởi lòng tin.

Điều thứ hai phải siêng tu.

Điều thứ ba phải chú trọng dưỡng tâm

Điều thứ tư phải kiên trì, vĩnh hằng.

Điều thứ năm phải coi trọng lưu truyền

và Điều thứ sáu phải nguyện bỏ sung và phát huy.

Bây giờ chúng ta sẽ chia sẻ đến mục thứ hai là nói về sự, về sự thì chúng ta sẽ phải làm những cái gì?

Cũng trong Cảm Ứng Thiên vụng biên có nói là “*người trì thiên sách này cần phải trong tâm luôn luôn thâm niệm, đối với từng chữ đều xét lại tự thân mình có chuyện ấy hay không, nếu có sẽ gắng sức dần dần bỏ bớt. Hằng ngày như thế, hằng năm như thế tự nhiên mọi hành động đều là thiện, tiếp xúc chỗ nào cũng là thiện. Còn nếu như chẳng thật tình phụng hành, chỉ tụng niệm suông hòng cầu phước thì tức là đã sai lầm quá rồi*”.

Đó ạ! Nhưng mà muốn vậy thì bạn phải bắt đầu từ đâu? Trong các kinh luận của Phật, Phật rất nhiều lần nói rằng bạn phải thực hiện đủ những điều sau đây: Đọc, tụng, thọ, trì, vì người diễn, nói. Bạn nhớ nhé: đọc là một, tụng là hai, thọ là ba, trì là bốn, xong rồi mới đến là vì người diễn là năm, nói là sáu, phải đủ sáu điều ấy. Cũng là 6 điều như phần lý ạ. Cổ đức có nói ‘lục lục đại thuận’. Bạn phải thực hiện cho bằng được.

Nếu nói về đọc tức là bạn không thuộc kinh văn, bạn phải nhìn vào sách, nếu nói về tụng thì tức là bạn đã thuộc lòng. Còn nếu nói về thọ, tức là sau khi thuộc lòng thì phải tiếp nhận toàn bộ cái giáo huấn đấy. Muốn tiếp nhận được hiệu quả thì phải làm sao? Phải nghe Hòa thượng giảng giải về Thái Thượng Cảm Ứng Thiên này.

Tiếp tục nói về trì, tức là bạn phải nắm giữ thường xuyên, tức trực trong đầu. Để làm gì? Để xem xét từng hành vi của mình, cái nào đúng, cái nào sai; cái nào đúng thì bạn phát huy, cái nào sai thì lập tức phải đoạn trừ ngay.

Sau khi bạn làm đến trì rồi thì lúc đấy mới nói đến là diễn. Diễn tức là gì? Là thân giáo, bạn phải làm cho người khác xem. Không có bạn không làm được, người ta bảo “Ôi dồi ôi, học Phật học thánh hiền gì mà lại như thế, mà lại xấu thế này, mà lại ác như thế này...”, thì tức là bạn không diễn được gì, thì đây chính là báng bổ thánh hiền.

Cuối cùng mới nói là giảng nói cho người nghe.

Cho nên tại sao nhiều bạn đọc tụng Thái Thượng Cảm Ứng Thiên nhưng không có hiệu quả, phước không đến mà họa không đi. Bởi vì bạn không bước qua được cái giai đoạn thứ hai, giai đoạn thứ nhất là đọc, nhìn vào sách thì nhiều bạn làm được. Giai đoạn thứ hai là tụng, phải thuộc lòng, thì bạn không hề thuộc lòng, hỏi đến câu nào bạn cũng không biết. Bạn lúng túng để đi tìm sách ra. Thế thì làm sao trong cuộc sống thường ngày, bạn có thể biết được là hành vi nào bạn đúng, hành vi nào bạn sai.

Cho nên đợt vừa rồi Ban quản trị chúng tôi mới quyết định cúng dường các bạn bài Thái thượng Cảm Ứng Thiên đọc tụng, để bạn có thể nghe bạn ghi vào điện thoại này, rồi bạn ghi vào máy của bạn này, rồi bạn ghi vào thẻ nhớ của bạn này... thì bất kể lúc nào bạn cũng có thể nghe được, đang thổi cơm, đang quét nhà, đang làm gì bạn cũng có thể nghe được. Vì vậy bạn sẽ rất chóng để thuộc lòng, thì lúc ấy mới đến gọi là ‘thọ trì’ chứ, rồi mới ‘vì người diễn, nói’ chứ ạ.

Đây là toàn bộ cái nội dung là cách hành trì Thái Thượng Cảm Ứng Thiên như thế mới có hiệu quả.

Vâng ạ, thời gian đã hết, chúng ta sẽ kết thúc bài học ở đây. Ngày mai chúng ta sẽ chia sẻ đến phần “vì sao phải dưỡng tâm”.

(nhạc)

Chúc bạn:

Không làm các việc ác

Mỗi năm được bình an

Siêng làm các việc lành

Năm nào cũng như ý

Website: www.duongdenhanhphuc.vn

Youtube: [duongdenhanhphuc](https://www.youtube.com/channel/UCv33333333333333333333)

Hoan nghênh mọi hình thức ấn tống, sao chép, copy công đức vô lượng!